Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **PRZEDMIOTY SPECJALNOŚCIOWE**					Kod modułu: C	
	Nazwa przedmiotu: **ELEMENTY PSYCHOLOGII KLINICZNEJ I PSYCHOPATOLOGII**					Kod przedmiotu: C/22	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PEDAGOGIKA**						
	Nazwa specjalności: **PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z TERAPIĄ PEDAGOGICZNĄ/ PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z RESOCJALIZACJĄ NIELETNICH**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **studia I stopnia**	
	Rok / semestr: **II/3**		Status przedmiotu /modułu **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**30**	**15**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	dr Irena Sorokosz, prof. uczelni,
Prowadzący zajęcia*	dr Irena Sorokosz, prof. uczelni, dr Anna Zdolska-Wawrzkiewicz
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	Celem zajęć jest nabycie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu psychopatologii, poznanie obowiązujących systemów klasyfikacji chorób i zaburzeń psychicznych. Wykształcenie umiejętności rozpoznawania objawów mogących wskazywać na określone zaburzenia psychiczne oraz rozumienia mechanizmów powstawania poszczególnych zaburzeń psychicznych w określonym kontekście społecznym i kulturowym.
Wymagania wstępne	

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
01	Zna i rozumie mechanizmy funkcjonowania człowieka, także z interpretacją interpretować przypadków klinicznych; rolę czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych w mechanizmie ich powstawania, w odniesieniu do nieprzystosowania społecznego i resocjalizacji.	K_W03 K_W05
02	Zna rozumie koncepcje rozwoju człowieka, wskazując na różne zjawiska psychopatologiczne; różne nurty i systemy psychologiczno-pedagogiczne, opisuje i wyjaśnia mechanizmy zaburzeń charakterystycznych dla różnych okresów rozwojowych.	K_W04 K_W11

03	Potrafi dostrzegać potencjalne przyczyny zaburzeń oraz umie określić ich związek z okresem rozwojowym człowieka i poziomem dojrzałości psychicznej, w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej.	K_U01 K_U11
04	Potrafi posługiwać się wybraną wiedzą teoretyczną do wyjaśniania mechanizmów powstawania zaburzenia odwołując się do teorii zjawisk psychopatologicznych; wiązać informacje i uwzględniać złożoność przyczyn zaburzonego zachowania się człowieka, w odniesieniu do studiowanej specjalności	K_U03 K_U07
05	Potrafi komunikować różne opinie, w sposób klarowny i spójny przedstawić charakterystykę i interpretację zaburzeń psychicznych w języku zrozumiałym dla profesjonalistów i osób bez przygotowania psychologicznego.	K_U09
06	Jest gotów identyfikować i rozstrzygać dylematy związane z działalnością zawodową, wykazuje postawę otwartości, zrozumienia i poszanowania przejawów odmienności w zachowaniu ludzi, współpracuje z terapeutami.	K_K02 K_K03

TREŚCI PROGRAMOWE

Wykład

Psychopatologia jako nauka o zaburzeniach psychicznych.
Psychopatologia a pokrewne dyscypliny: psychologia kliniczna, psychiatria.
Przedmiot i zadania psychologii klinicznej. Określenie normy i patologii
Zdrowie i choroby psychicznej w aspekcie normy i patologii.
Norma w zakresie zdrowia psychicznego jako konstrukcja społeczna - spojrzenie historyczne i międzykulturowe.
Współczesne systemy klasyfikacji chorób i zaburzeń psychicznych - ICD 10 i DSM IV.
Epidemiologia i uwarunkowania społeczne chorób psychicznych
Zaburzenia lękowe.
Zaburzenia nastroju.
Wprowadzenie w problematykę stresu i radzenia sobie.
Schizofrenia i inne zaburzenia psychotyczne.
Zaburzenia osobowości.
Zaburzenia seksualne.
Zaburzenia odżywiania się i snu.
Zaburzenia dysocjacyjne i zaburzenia pod postacią somatyczną

Po każdym wykładzie następuje dyskusja na temat poruszanych treści. Premiowana jest aktywność studentów w tym zakresie. Wykładowca przyjmuje rolę moderatora dyskusji. Proponowane są autorskie propozycje rozwiązań danego zagadnienia, poruszanego w trakcie wykładu.

Ćwiczenia

Wybrane zagadnienia psychopatologii wieku rozwojowego.
Zaburzenia afektywne: depresja, samobójstwa, dystymia.
Zaburzenia lękowe; lęk uogólniony, fobie.
Zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne.
Zaburzenia osobowości w paradygmacie poznawczym, psychodynamicznym i integracyjnym.
Modele i koncepcje zaburzeń schizofrenicznych.
Leczenie i rehabilitacja w schizofrenii.
Zaburzenia zachowania.
Zaburzenia odżywiania się i snu.
Opracowanie i dyskusja wybranych przypadków klinicznych
Studenci w ramach ćwiczeń, indywidualnie lub pracując w grupach, rozwiązuje problemy prezentowane w trakcie analizy przypadków z zakresu psychologii klinicznej. Studenci wykonują zadania tematyczne, wchodzące w skład bloku ćwiczeń, które rozwijają ich kompetencje w zakresie umiejętności korzystania z wiedzy eksperckiej.

Laboratorium

Projekt
Seminarium
Inne

Literatura podstawowa*	Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S. (2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk,WP. Cierpiałkowska L., Zalewska M. (2008). Psychopatologia w: Strelau J., Doliński D (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk, GWP. Kendall P. C. (2012). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Mechanizmy zaburzeń i techniki terapeutyczne. Gdańsk, GWP Mayer R. (2003). Psychopatologia. Studia przypadków. Gdańsk, GWP. Sęk H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa, PWN.
Literatura uzupełniająca*	Czabała Cz., Sęk. H. (2000) Wprowadzenie do psychologii klinicznej. W: J. Strelau (red.): Psychologia, Podręcznik akademicki, T.3. Gdańsk, GWP. ICD-10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. badawcze kryteria diagnostyczne (1998). Warszawa: Uniwersyteckie Wyd. Medyczne „Vesalius". Ogińska-Bulik N., Juczyński Z. (2008). Osobowość. Stres a zdrowie. Warszawa, Difin. Seligman M., Walker E., Rosenhan D. (2003) Psychopatologia, Wyd. Zysk i S-ka.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład informacyjny z prezentacją multimedialną dyskusja, praca w grupach, praca z tekstem, analiza indywidualnych przypadków klinicznych, samokształcenie
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	Wykorzystanie platformy edukacyjnej, np. MS Teams

* Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Aktywne uczestnictwo w zajęciach po wcześniejszym przygotowaniu się na podstawie literatury (oceniane w trakcie zajęć).		01, 02, 03,04, 05, 06
Dyskusje w grupach tematycznych; praca w zespołach, samodzielne i grupowe rozwiązywanie problemów.		01,02,05, 06,
Ocena prawidłowego korzystania ze zdobytej wiedzy, rozmowa, obserwacja, test		01, 02, 03, 04,
Formy i warunki zaliczenia	Zaliczenie z oceną Kolokwium - test – 50% oceny końcowej Aktywność – 20% oceny końcowej Dyskusje w grupach tematycznych – 30% oceny końcowej	

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystaniem metod i

		przygotowaniem zawodowym	technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	30	-	10
Samodzielne studiowanie	20	-	
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	15	10	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	10	5	
Przygotowanie projektu / eseju/itp.	15	10	
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	10		
Udział w konsultacjach	1		
Inne			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	101	25	10
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**4**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**1**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**0,4**		
Liczba punktów ECTS związana za zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**2,4**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo